

REGIOPOLITIE AMSTERDAM-AMSTELLAND
 BUREAU ONDERSTEUNING
 DISTRICT 5
 AMSTERDAM

PVBnr: 2002038173

ONDERWERP: Bevindingen getuigenverklaringen R. van der Meer.

PROCES-VERBAAL

Ik, Robert Paul van Rossum, stamnummer 13045, brigadier van regiopolitie Amsterdam-Amstelland, dienstdoende aan het vijfde district, bureau Ondersteuning, afdeling Tactiek, verklaar het volgende:

GETUIGE VERKLARINGEN

Gedurende het onderzoek naar de drievoudige moordzaak met als slachtoffers C. Bolhaar en haar kinderen Donna en Sharon heeft een getuige genaamd:

Renetta van der MEER

geboren te Amsterdam op 1 januari 1967

meerdere verklaringen tegenover de politie afgelegd. Deze verklaringen zijn afzonderlijk in een proces-verbaal gerelateerd.

De verklaringen hebben dezelfde strekking, maar opvolgend wordt er dieper op de inhoud ingegaan.

De verklaringen hebben betrekking op de verdachte genaamd:

Ludwich Friedrich HAGEMANN

gboren te Amsterdam op 3 november 1955

BIJZONDERHEDEN

In dit proces-verbaal worden passages weergegeven uit één van de verklaringen van R. van der Meer. Een aantal passages zijn weggelaten aangezien de stand van het onderzoek het nog niet toelaat dat deze in het dossier worden opgenomen.

De weggelaten passages hebben geen betrekking op de feiten waarvoor, door de officier van justitie, de inbewaringstelling zal worden gevorderd.

De nog niet aan het dossier toegevoegde verklaringen en passages bevatten geen elementen die ontlastend zijn voor de verdachte.

Later toevoegen verklaringen aan dossier

Alle verklaringen van R. van der Meer zullen, zodra de vorderingen in het onderzoek dit mogelijk maken, aan het dossier worden toegevoegd

PASSAGES UIT GETUIGENVERKLARING

De passages uit de verklaring van R. van der Meer worden weergegeven in een afwijkend lettertype (Courier New, cursief) dan het door mij, verbalisant, in dit proces-verbaal gebruikte letter type (Times New Roman).

Waar n de passages gesproken wordt over "Louis" wordt voornoemde Hagemann bedoeld.

Hieronder volgen een aantal passages uit één van de verklaringen van R. van der Meer.

Ik kan u vertellen dat het spitsuur in mijn hoofd is. Ik ben met dit hele gebeuren onafgebroken 24-uur per dag mee bezig. Ik kan aan niets anders meer denken.

Tijdens de relatie met Louis Hagemann, ik was nog zwanger van Zoran, dus ergens in 1997, lag ik in mijn bed te slapen. Ik denk dat het in februari 1997 moet zijn geweest. Louis belde midden in de nacht aan bij mijn woning Laanweg 87 te Amsterdam. Hij had geen sleutel. Ik keek uit het raam en zag dat Louis voor de deur stond. Hij was in het gezelschap van een Marokkaanse jongen. Ik herinner me nu dat hij Sammy heette.

De achternaam weet ik niet.

Wat ik van Sammy nog verder weet dat hij werkte voor een Marokkaanse man genaamd Kaddar (fon). Deze man deed voornamelijk in softdrugs maar deed ook wel zaken met Louis.

In ieder geval kwam Louis binnen en pakte een tas met coke. Deze tas had hij, onder protest van mij, in mijn woning bewaard.

Ik vroeg Louis toen of hij terug bleef komen want anders zou ik de hele nacht wakker moeten blijven.

Hij ging vervolgens richting de voordeur om mijn woning uit te gaan. Ik zag dat hij terug kwam lopen en ik hoorde dat hij mij begon uit te schelden. Daarna werd ik door Louis diverse keren hard geslagen op mijn lichaam. Ik viel toen tegen een geluidsbox. Op deze box stond een messinglamp en die lamp, die nogal zwaar is, viel vervolgens op mijn hoofd. Ik zag dat hij toen met zijn rechtervoet, hij droeg zwarte berg- werkschoenen met stalen neuzen, tot 2 keer aan toe tegen mijn hoofd schopte. Ik voelde onmiddellijk een hevige pijn en bleef half versuft liggen. Het voelde alsof mijn hersens begonnen te bloeden. Ik dacht dat ik het loodje ging leggen. Dat klinkt misschien wel raar maar zo dacht en voelde ik dat. Ik ben kennelijk even buiten bewustzijn geraakt want ik werd opgeschrikt doordat er een emmer met koud water over mij werd uitgestort. Ik werd aan mijn haren overeind getrokken en naar mijn bank in de huiskamer gesleurd. Ik hoorde Louis toen tegen mij zeggen:

"Je moet oppassen want ik heb al eens eerder een wijf met koters vermoord." Louis had al eerder gedreigd dat hij mijn kind uit mijn buik zou snijden. Ik vond dit allemaal heel luguber en eng. Louis

zijn gezichtsuitdrukking was dan ook zo dat hij mij vol haat aankeek. Ik nam dit volstrekt serieus. U vraagt mij of Louis op deze momenten verdovende middelen had gebruikt. Ik weet het niet. Ik heb Louis zelf nooit zien gebruiken.

Hij verliet in ieder geval de woning terwijl ik versuft daar op de bank lag. Ik had natuurlijk wel zo mijn vermoedens dat hij verdovende middelen gebruikte. Dat baseerde ik omdat hij sowieso met die spullen bezig was en hij aangaf het in het verleden te hebben gebruikt en het lekker vond, zei ie.

Nadat Louis weg was ben ik natuurlijk over deze bedreigingen gaan nadenken. Ik heb toen geloof nog een tante van mij gebeld. Dat was mijn tante Sjaan in Hoorn. Ik heb verteld dat ik in elkaar was geslagen en dat ik bang was voor Louis en dat ik niet meer wist wat ik verder moest.

Er is nog sprake van geweest dat ik naar haar toe zou gaan maar uiteindelijk heb ik dat niet gedaan. Ik kan mij alleen niet

herinneren of ik de door Louis geuite bedreigingen herhaald heb tegen tante Sjaan.

De volgende dag kwam Louis weer langs en ik hem gevraagd of het echt was van die vrouw met die 2 kindjes. Ik hoorde dat Louis zoiets zei als: Ja, wat dan? Als je dit ooit aan iemand vertelt dan vermoord ik jou of laat je vermoorden."

Ik heb daarna gevraagd hoe die vrouw dan heette. Ik hoorde dat Louis mij daarop antwoordde: "Corina". Op mijn vraag waarom hoorde ik dat hij antwoordde "Zij werden te lastig"

Die uitdrukking van "te lastig" herkende ik wel omdat Louis dit ook af en toe tegen mij zei dat ik te lastig werd. Dat was in situaties dat ik moeilijk deed over het bewaren van verdovende middelen in mijn huis en later toen Zoran geboren was dat wij gingen wandelen met een handgranaat in zijn bezit.

Ik heb zelf nooit gevraagd en Louis heeft dat verder niet aangegeven wat "lastig" in relatie tot Corinna heeft betekent.

Voordat Louis mij dit vertelde had ik nooit gehoord dat er in Amsterdam een vrouw met 2 kinderen was vermoord. Ik heb dat ook nooit geweten tot het moment dat Peter R. de Vries bij mij is gekomen en mij vertelde dat er inderdaad in Amsterdam een vrouw genaamd Corina BOLHAAR met haar twee kinderen was vermoord. Toen ik dit hoorde werd ik daar helemaal koud van.

Ik heb de zin: "Ik heb al eens eerder een wijf met 2 koters vermoord" diverse keren van Louis te horen gekregen. Hoe vaak? Wel tientallen keren. U vraagt mij in wat voor situaties dat was dat Louis deze zin tegen mij uitsprak.

Dat is zo moeilijk want Louis heeft mij zoveel aangedaan in zoveel verschillende situaties dat ik mij dat nauwelijks kan herinneren. Als u mij dan vraagt of die situaties dan vanuit een zelfde oorzaak ontstonden kan ik u dat ook niet vertellen.

Louis kon op de meest vreedzame momenten ineens opslaan naar bijzonder agressief gedrag. Er was geen peil op te trekken wanneer Louis kwaad werd. Het was voor mij onvoorspelbaar gedrag.

Ik kan u de keren niet exact vertellen dat Louis die zinsnede heeft gebruikt. Ik denk dat het tientallen keren is gebeurd. Ik durfde dat tegen niemand te zeggen. Ik heb in mijn periode van de relatie met Louis steeds op de toppen van mijn tenen moeten lopen. Louis draagt constant een masker en ik ben constant bang geweest dat hij mij en mijn kinderen iets zou aandoen.

We, Louis en ik keken een keer naar zijn handen en toe hoorde ik hem zeggen: "Deze handen hebben heel veel foute dingen gedaan." Ik wist toen genoeg.

U vraagt mij verder over die zin: "Ik heb al eerder een wijf met twee koters vermoord."

U vraagt mij of hij dat weleens tijdens onze seks gezegd werd. Dat kan ik mij niet herinneren. Hij zei het meer als hij erg boos was en dat werd ie werkelijk om het minste geringste.

Dingen die jij en ik normaal vinden en niet iets om boos over te worden, daar werd hij boos over.

Ik heb het al eerder verklaard, een keer sliep kleine Louis bij ons naast Zoran op de grond. Louis gaf toen eerst Zoran een kus en vervolgens kleine Louis. Ik had toen net het licht uitgedaan. Vervolgens raakte Louis het hoofd van kleine Louis die toen begon te huilen. Ik deed toen het licht weer aan. Louis werd toen ontzettend boos op mij, trok me aan mijn haar, sleurde me door de kamer heen en schreeuwde enorm tegen me. Hij gaf mij de schuld dat hij klein Louis tegen z'n hoofd schopte. Ik werd werkelijk aan mijn haren naar de grond gesleept en werd gedwongen om kleine Louis excuses aan te bieden. Die jongens waren daar dus bij en riep nog iets van: 'papa niet doen niet doen.'

U vraagt mij of ik nog verdere details weet van die zin en of andere mensen daar ook vanaf weten.

Ik had het tegen mijn moeder verteld en mijn moeder zat er ook erg mee. Ik denk dat ze het tegen tante Sjaan verteld heeft en tegen een buurman op Nedersticht genaamd Henk.

Tante Sjaan is ook nog ergens bij geweest schiet me nu te binnen. Ik weet niet meer precies hoe dat was maar tante Sjaan sliep volgens mij bij mijn moeder en ze waren bij mij op visite.

Tante Vera was er ook bij.

Tante Sjaan of tante Vera keek bij mij uit het raam en zagen Louis in het park lopen. Opeens hoorden wij allemaal schoten. Wij namen meteen aan dat Louis dat moest zijn geweest. Wij dachten dat hij misschien zelfmoord had gepleegd. Dit omdat Louis best wel perioden had dat hij depressief was. Hij had mij weleens verteld dat hij al eerder een poging zelfmoord had gedaan door lucht in zijn aderen te spuiten.

Hij kon volgens mij op de een of andere manier niet verkroppen dat ik misschien niks meer voor hem voelde. Hij voelde dat ook. Hoe raar het ook klinkt, ik denk dat Louis op de een of andere manier wel van mij gehouden heeft.

Hij heeft weleens huilend bij mij aan mijn voeten gelegen, na weer een mishandeling tegen mij, en zei dat hij er ontzettend veel spijt van had. Hij zei dan dat hij hulp ging zoeken voor zijn gedrag.

Wat ik wel merkte dat de perioden van spijtbetuiging steeds minder werd.

Wat hij ook donders goed wist is dat ik ontzettend bang voor hem was en daar maakte hij dan ook gretig gebruik van.

Tante Vera en ik zijn na dat schieten naar buiten gegaan om Louis te zoeken.

Wij hebben hem toen niet gevonden. Toen wij hem later spraken bevestigde hij dat hij degen in het park was geweest en dat hij uit een soort opluchting 'weer' even geschoten had op lantaarnpalen. De exacte reden weet ik niet.

Ik weet nog wel dat dit een behoorlijke impact op tante Vera heeft gehad.

Waar u tante Vera kan bereiken.

Tante Vera heet Kroes van achternaam en ze woont in Hoorn.

Tante Sjaan heet Veerman van achternaam.

Ze zijn volgens mij allebei gewoon te bereiken.

Ze kunnen alle twee dat verhaal bevestigen. Ze zijn volgens mij al 25 jaar weer vrijgezel.

In relatie met die zin is het misschien van belang om nog iets te vertellen over dat hij ooit gedreigd heeft om mijn zoon Joey te vermoorden.

Louis was niet alleen drugs verslaafd maar ook gokverslaafd moet je weten.

Wij, Louis en ik zaten in café Ot en Sien. Mijn moeder paste op de kinderen.

Opeens belde zij op dat Joey heel erg huilde en ontroostbaar was en steeds om zijn vader en moeder riep. Met vader bedoel ik dan Louis. Louis zat ik die kroeg aan de gokkast en ik wist dat je hem dan eigenlijk niet mocht storen.

Ik ging toch naar Louis toe en zei dat Joey heel erg huilde en dat hij om ons riep. Hij begon toen heel erg te schreeuwen in die kroeg. Hij riep toen dingen als: "Altijd weer dat kutkind van jou, ik ga dat kind nog eens vermoorden! Ook begon hij toen in die kroeg opeens te roepen iets van: "Weten jullie van wie dat kutkind is? Van Rinus die stripper." Hij begon mij toen ook heel erg te beledigen over het feit dat ik ook strippte in die tijd. Nou schaamde ik mij daar absoluut niet voor maar hoe dat deed was niet normaal.

Weet je wat hij ook altijd deed als hij vond dat ik weer te lastig werd? Dan kwam hij voor je staan en deed hij met zijn hand een pistool na en hield die dan vlak voor mijn gezicht tegelijk roepende: "Je wordt weer te lassstttttiiiiiggggg." (noot verbalisant: vd Meer doet deze handeling voor en wij horen dat het woord lastig lang uitgerekt wordt uitgesproken.)

Vrienden van Louis die blond haar hebben? Nou, die ik ken, Ramon. Dat is een gabber van Louis. Hij is een paar keer getuige geweest van het feit dat ik door Louis ben mishandeld. Ramon heeft gehoord dat Louis zei dat ie me ging vermoorden. Ik kan me dat nu weer herinneren. Ik strippte op dat moment in een club genaamd The Nightclub in Zaandam. Het was de eerste keer dat ik daar ging optreden. Ik was daar naartoe gegaan met de taxi. Louis was niet mee.

Toen ik daar was werd ik benaderd door een jongen die ik eerder in Amsterdam had gezien. Hij vond mij geloof ik wel aardig en had in Amsterdam gevraagd of hij een keer kon langskomen waar ik danst. Ik had hem toen gezegd dat ik die avond in The Nightclub moest dansen en dat het hem vrij stond te komen.

Hij was dus gekomen.

Die jongen vroeg of hij met mij kon terug rijden naar Amsterdam. Ik wilde dat niet en verzon een smoesje. Ik zei dat ik zou worden opgehaald door een vriend en dat hij daar niet bijpaste.

Hij accepteerde dat.

Toen ik die avond 'aan de paal' stond te dansen zag ik opeens dat Louis en Ramon ook in de zaal aanwezig waren. Daar schrok ik van omdat alles wat ik deed door hem veroordeeld werd. Hij vond het niet leuk dat ik strippte. Die avond was er ook een mannelijke stripper en tot overmaat van ramp ging hij met mij dansen. Ik wilde dat niet bang als ik was voor de consequenties van Louis. Ik ging dus gelijk van de bar af maar die stripper snapte dat dus niet en trok me als het ware weer op de bar. Ik keek naar Louis en zag dat hij met twee

X vingers langs zijn keel een beweging maakte van : Jij gaat dood.' Ik voelde duidelijk dat het voor mij bedoeld was.

Ik ben toen toch weggegaan van die bar en zei tegen de eigenaresse Janny genaamd dat ik weg moest. Ze begreep me eerst niet maar ik zei dat zij dat ook niet kon snappen maar dat mijn 'vriend' er was en dat die heel agressief kon zijn. Ik ben toen weggegaan.

Louis bleek met de auto van Ramon gekomen te zijn. Ik stapte dus in de auto van Ramon en tot mijn grote verbazing zat die jongen die eerder aan mij had gevraagd of hij mee kon rijden ook in die auto. Louis zat voorin, Ramon reed. Ik zat achter Louis en die jongen achter Ramon.

In de auto werd Louis vreselijk kwaad en verweet mij dat ik een afspraak had gemaakt met die jongen. Dat had ik helemaal niet en wilde dat aan Louis uitleggen. Ik kreeg echter de lengte niet en kreeg meteen klappen van Louis. Hij sloeg met zijn vuist in mijn gezicht. Ik weet niet meer of dit tot bloedens toe was. Ik zag wel nog dat die jongen naast mij helemaal in een hoekje gedoken zat en vreselijk bang was.

Louis was heel erg agressief. Ik hoorde hem roepen tegen die jongen: "zeg het zeg het je had toch een afspraakje met haar, toch, toch, zeg het zeg het." Je kon merken dat die jongen heel erg bang was, net zo als ik. Hij zei toen "ja" tegen Louis maar dat was niet de waarheid.

Onderweg naar Amsterdam Noord heb ik toen meerder klappen van Louis gekregen.

In Amsterdam gekomen zijn we gestopt bij het Mobil tankstation in Amsterdam-Noord. Louis is uitgestapt en heeft me toen aan me haren uit de auto getrokken en op de grond gegooid. Hij uitte daar allerlei bedreiging bij die ik niet meer letterlijk weet.

Ze wilden me eerst achter laten daar maar op een gegeven moment moest ik toch weer de auto in. Eerst hebben we die jongen ergens in Amsterdam-Noord gebracht. Daar is ook die jongen letterlijk de auto uit getrokken en toen zijn we naar Louis zijn huis gereden.

Daar aangekomen stapte Louis uit en zei ik heel fluisterend tegen Ramon ; "Ramon bel de politie, Louis gaat me vermoorden, help me asjeblieft, bel de politie." Ramon zei toen tegen me, en dat weet ik nog heel goed: "Nou Renet stap nou maar uit!", zo van je zorgt al voor genoeg problemen.

Van die jongen weet ik helaas niks behalve dat hij in Amsterdam-Noord woont. Die jongen had/heeft volgebs mij vrienden bij de autoshop op de Hagedoornweg. Daar was hij vaak te vinden.

Over Ramon, Ramon is vrij groot ik denk wel 1 meter 98. Hij heeft heel blond haar met van die pijpenkrulletjes.

Andere blonde vrienden van Louis schieten me niet te binnen.

Over dat ik denk dat die woning in Amsterdam-Oost van Louis moet zijn geweest kan ik zeggen dat ik dat wel bijna zeker weet. Hij heeft dat volgens mij tegen mij gezegd, dat weet ik bijna wel zeker. Dat is ook zo te achterhalen toch?

Tot dat Peter R de Vries erover begon had ik nooit van die zaak gehoord.

Nou, dat zit zo: Peter de Vries stond een maand of twee terug opeens in mijn huis met een medewerker. Ik schrok me helemaal dood want die medewerker, Kees van der Spek, zag er nog al crimineel uit. Ik dacht dat ie gestuurd was door Louis om mij wat aan te doen. Echt,

ik schrok me helemaal wild. Toen zag ik die peter die ik wel herkende van TV.

Ik kijk trouwens nooit naar zijn programma maar ik had mijn moeder daar wel over horen vertellen. Peter vroeg aan mij of ik wist van een drievoudige moord.

Hij had een heel dossier bij zich met familie foto's van die vermoorde familie. Mijn allereerste reactie was naar mezelf toe van: "Shit, nu is het toch allemaal waar wat Louis heeft gezegd." Ik begreep namelijk meteen dat het hele gesprek over Louis zou gaan. In 1^e instantie heb ik tegen Peter gezegd dat ik er niets vanaf wist. Dat durfde ik gewoonweg niet. Ik voelde me namelijk lekker veilig waar ik zat met mijn nieuwe naam . Hij vroeg me of ik nog foto's had van Louis en zo.

Je vraagt nu of ik weet hoeveel kinderen Louis zelf heeft . Naar mijn weten 2 namelijk Zoran van mij en kleine Louis bij een vrouw genaamd Christine Piontek.

Waar en wanneer ik die naam voor het eerst gehoord heb? Dat weet ik niet meer exact. Ik weet wel dat Louis zei dat ie met haar getrouwd was geweest en dat hij er een kind bij had. Louis heeft mij weleens een video laten zien van zijn bruiloft met haar.

Ik wist en merkte dat Louis regelmatig contact had met haar. Zij woonde woont nog steeds in de Utrechtsestraat in Budel. Ik ben laatst nog in Budel geweest met Peter de Vries, Cees van der Spek en mijn vriend Mark. Dit op verzoek van Peter de Vries. Ik moest namelijk het aders aanwijzen. Ik heb dat dan ook gedaan. Ze was echter niet thuis.

Ik voelde me toen helemaal niet op mijn gemak. Waarom niet? Nou, als Christine er achter zou komen dat ik met Peter de Vries daar samen was dan weet Louis het ook binnen no-time.

Ik wilde best Peter de Vries helpen maar niet tegen elke prijs. Ik vind het verschrikkelijk van Corina met haar twee kindjes maar ik ben ook verschrikkelijk bang voor mezelf.

Achteraf gezien vind ik dat ik het zelf in Budel stom gedaan heb. Ik zou dat niet weer zo over doen.

U vraagt mij nu over de hele situatie rondom de verkrachting van Astrid W waar ik over sprak. Ze heet volgens iets van Astrid Westen of van Westen..

Wat ik daar nog van weet? Toen ik uit het Blijf van mijn huis kwam sprak ik Henk de buurman van Nedersticht. Hij vertelde dat Louis daar gekomen was, op een biobak geklommen en zo binnen was gekomen op de galerij. Hij had naar binnengekeken in de woning van mijn moeder. Die zat toen bij mij op de Laanweg. Louis was op zoek naar mij. Henk, de buurman, zag hem ook weer van de biobak afgaan en naar de woning van Astrid gaan. Zij woonde ook op Nedersticht alleen recht tegenover mijn moeder.

Later hoorde ik de rest van Astrid toen ik naar haar toe was gegaan om te vragen hoe het nu allemaal zat.

Astrid zei meteen: "lekker vriendje heb jij zeg en kom effe binnen." Ik ben toen bij Astrid naar binnengegaan en zij vertelde haar het hele verhaal.

Astrid en ik kenden elkaar van Nedersticht.

Astrid vertelde dat Louis bij haar had aangebeld en zei dat ik niet thuis was en dat hij een briefje voor me achter wilde laten. Hij vroeg of ik een pen en een stukje papier had. Zij zei toen tegen Louis dat hij even moest wachten en dat zij het zou pakken. Opeens stond hij binnen en ging een gesprek met haar aan.

Opeens zag ze dat Louis een paar lijntjes coke neer lag op tafel. Ze werd toen gedwongen om een lijntje coke te snuiven. Ze wilde dat niet maar werd er toe gedwongen. Ze vertelde dat ze had gezien dat Louis een hele grote hoeveelheid coke naar binnensnoof, ze zei "een waanzinnige hoeveelheid".

Ze zei dat hij opeens zijn broek naar beneden trok en zei dat Astrid hem moest pijpen. Dat wilde ze niet. Opeens had hij haar vanachteren bij de keel gegrepen. Toen ik dat allemaal hoorde dacht ik: "Dat kan ze niet verzinnen, dat soort dingen heeft ze nooit van mij gehoord, dat moet gewoon waar zijn."

Louis zei ook dingen tegen haar van "ik ga je vermoorden." Even later vertelde Louis tegen Astrid dat hij haar niet ging vermoorden maar dat zij (Astrid) zijn vriendinnetje mocht worden. Dat was dan meer een mededeling, een hele eer want hij verlangde daar niets voor.

Toen hij haar bij de keel had gegrepen heeft hij haar op bed gedrukt. Ze vertelde dat ze dacht dat ze doodging. Ze kon geen lucht meer krijgen.

Opeens, zo vertelde ze, liet hij haar los met de mededeling dus van: "Nee ik ga je niet vermoorden, je mag mijn vriendinnetje worden." Ook vertelde ze mij dat Louis haar dingen had gezegd over de duivel. Dat kan ze ook niet verzinnen want dat soort dingen zei die ook allemaal tegen mij. Hij had wat met de duivel en satan. Hij ging ook naar de Satanskerk. Waar dat ding zat en wat dat precies inhield weet ik niet. Hij vertelde wel dat daar de meeste gruwelijke dingen gebeurde, offers brengen en zo. Louis vertelde mij dat ze zelfs in de satanskerk bang van hem waren.

1 uitdrukking is me van hem ook altijd bijgebleven en nog steeds. Die uitdrukking luidt: "Wie soep wil eten met de duivel moet een lange lepel hebben."

Nadat hij Astrid had losgelaten en dat gezegd had toen begon hij geloof ik weer over dat hij gepijpt moest worden. Toen schijnt ze iets gezegd te hebben van mijn handen zijn helemaal nat van het zweet en mag ik ze even wassen. Ze is dat toen gaan doen maar hij omsingelde haar daarbij wel. Ze schijnt toen ontsnapt te zijn en geroepen te hebben: "Henk, Henk, hij wil me vermoorden."

Ik weet niet of die Henk ook daadwerkelijk te hulp is geschoten.

Die hele zaak zou zich hebben afgespeeld hebben in de avonduren toen het al donker was.

Van wat ik van Astrid hoorde moeten meerdere mensen haar hebben horen roepen om hulp.

Astrid woonde daar alleen. Het was een heel klein woninkje. Astrid had al nare dingen meegemaakt. Ze heeft me het weleens verteld maar ik weet het niet meer.

Iets ion de jeugd of zo. Zij is toen met verkeerde vrienden in aanraking gekomen of zoiets.

Zij moet nu een jaar of 25 zijn.

Het is een hele lieve meid.

Ik heb haar uiteindelijk overgehaald om aangifte te doen tegen Louis. Volgens mij is het toen wel een melding geworden maar geen aangifte. Het waarom weet ik niet.

Ze wilde dat namelijk niet want ze was doodsbang geworden voor Louis. Ze was bang dat hij haar zou doodmaken. Daar had hij ook mee gedreigd.

Vanaf dat moment heb ik Astrid eigenlijk niet meer gesproken. Dat zeg ik eigenlijk verkeerd, ik heb toen in die periode wel een een tijdje bij mijn moeder gewoond dus wel gezien maar niet meer echt gesproken.

Wat ik ook nog wil zeggen is iets over de moeder van Louis.

Ze heet van Dijk.

Louis had toen hij met jou ging, ergens in 1997, ruzie met zijn moeder. Hij dacht namelijk dat zijn moeder mij hoer noemde. Hij werd daar boos om. Dat vond ik vreemd omdat hij mij wel vaker zo noemde en nu zijn moeder het zei vond hij dat erg!

Hij werd ontzettend agressief tegen z'n moeder en dreigde met van alles. Ik zag dat hij zijn moeder beetpakte en achterover tegen een kast gooide. Ik greep Louis toen beet en trachtte hem los te krijgen van zijn moeder. Dat lukte niet. Hij hield toen een vinger van zijn moeder, echt dat wat ie bij mij ook deed en zei: "Vannacht gaat jouw boot in de fik." Wij, Louis en ik zijn toen weggegaan. Toen we wegliepen zagen wij dat de moeder van Louis in paniek wegvluchtte naar de overbuurvrouw. De naam heb ik wel geweten maar nu weet ik hem niet meer.

De moeder van Louis heeft mij heel vaak gewaarschuwd voor haar zoon zo van: "Renet ga nou weg bij hem want hij is gek hij is gek, zijn vader was ook gek." Ik hoor het haar nog zo zeggen. Het was trouwens een vreselijk lief mens. Ze betaalde de huur voor hem want hij zoop alles op.

Ik vind het allemaal heel erg voor d'r, ook dat ze d'r kleinzoon niet meer ziet. Ze was zoooo apetrots op die Zoran. Ze was helemaal weg van hem.

Tot zover deze verklaring. Mocht me nog meer te binnen schieten dan horen jullie het. Er schiet me nog wat te binnen. Louis heeft nog een vriend genaamd Paul Kremer (fon). Ik weet niet of hij een Hells angel was of is. Volgens mij heeft hij wel iets te maken met een of andere motorclub. Samen met die Paul zou Louis het uitgangleven in zaandam hebben geterroriseerd. Ze dronken daar gratis en haalden er geld uit de kassa. Ze deden dan ook aan protectie.

Paul woonde destijds in Zaandam. Louis zei weleens tegen mij dat ik de naam Paul Kremer maar eens tegen de eigenaresse van The Nightclub moest zeggen om te kijken wat de reactie was. Die zou heftig zijn. En inderdaad heb ik die naam weleens tegen Janny gezegd. Uit haar reactie kon ik wel zien dat die Paul een heftige jongen moet zijn geweest. Hoe en waarom weet ik niet meer precies.

Paul schatte ik destijds als een dertiger en hij oogde een beetje als een gabber. Ik heb hem weleens ontmoet.

Ik weet niet meer precies hoe groot hij was. Het is zo'n popie jopie figuur.

Hij zou een keer samen met Louis iets geflikt hebben waar Louis 6 maanden voor had gehad. Hoe en wat weet ik niet. Ik weet wel dat die Paul daar 6 of 8 duizend gulden schadevergoeding voor had gehad en dat Louis daar kwaad over was dat hij niet een deel van had gehad.

9
Wat ik ook nog weet is dat ik een keer Louis hoorde zeggen tegen een vrouw genaamd Paula van der Zee dat hij een handgranaat bij haar naar binnen zou gooien en ik hoorde hem letterlijk zeggen dat het hem niet uitmaakte of daar de koters bij waren.

Dezelfde Paula is ook degene die later bij mijn zaak bij de rechtbank heeft verklaard dat Louis dat nooit gedaan kon hebben gedaan omdat het zo'n geweldige lieve jongen was.

Ik neem het haar niet kwalijk omdat ik denk dat ze het door angst voor Louis heeft gezegd.

Wat ik verder nog wil zeggen dat ik het heel vervelend vind dat ik me niet alles meer precies herinner. Er zijn zo ontzettend veel dingen gebeurd in die twee jaar dat wilt u niet weten.

U vraagt mij of ik nog zichtbare verwondingen heb overgehouden aan de mishandelingen van Louis. Ja, dat heb ik volgens mij hoewel ik ook wel snel genees. Hij heeft her en der op mijn lichaam weleens sigaretten op mij uitgedrukt maar die plekken zijn zo goed als verdwenen. Wat ik me herinner is op 1 van mijn onderarmen en 1 keer op mijn kuit.

Buiten dat ben ik een maand of drie terug door een plastisch chirurg geholpen aan de hele diepe kringen onder mijn ogen en een bloeddoorlopen plek op de linkerkant van mijn neus. Die plekken had ik opgelopen tengevolge van de verwurging door hem.

Ik heb ook nog veel hoofdpijn tengevolge van de schoppen van Louis tegen mijn hoofd. Ik voel nog exact waar hij me geraakt heeft. Daarnaast krijg ik regelmatig hartkloppingen.

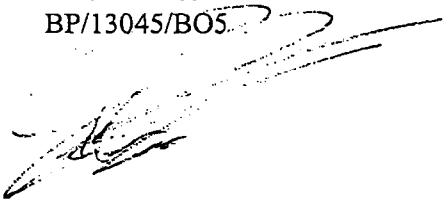
Nadat ik mijn verklaring heb doorgelezen blijf ik daarbij en onderteken ik deze."

R. v.d. Meer.

Opgemaakt op ambtsbelofte, Amsterdam 8 mei 2002.

De verbalisant,

R.P. van Rossum
BP/13045/BO5

Ik ben blij dat we niet toch even lekker hebben
 kunnen praten.. ik hoop dat je beseft dat dit voor mij
 ook allemaal niet zo makkelijk is.. want als ik in mijn
 hart kijk hou ik toch heel veel van je.. maar er zijn
 alleen te veel opstakels in onze relatie geweest om er nu
 nog iets van te kunnen maken.. o.z.. het lijkt dat je
 elke keer waar paula ging doet me heel veel pijn..
 en nog erg veel andere dingen maar dat weet je wel..
 Schatje ik denk dat liefde alleen voor ons niet genoeg is..
 waarom heb jij me dat hele speciale gevoel nooit kunnen
 geven van geborgenheid, van beschermd zijn enz:
 Waarom heb ik nooit het gevoel bij jou gehad als je
 mij vasthield.. Dit is mijn man bij hem voel ik me veilig
 en geborgen, waarom juist een angstgevoel?..
 Schat de man waar ik naar verlang een karakter
 kun jij nooit zijn of worden en daar heb ik nooit van
 gewilt..... nu beseft ik dat ieder opeltje zwaar zoals
 heb gebekt is.. en jij ook van eenmaal niet romantisch
 en teder bent.... Dat je gewoon niet een mooie cd
 opzet en mij oppakt en met me dans.. nee schat
 Dit heb ik niet in een film gezien.. maar zelf
 meegemaakt, vroeger dat zeg ik er even bij,
 en ik dacht, misschien heel stom, dat iedere man zo was
 ik had geen idee dat een man me ooit zo zou vernederen
 enz: kortom heb ik altijd een beetje in een droomwereld
 geleefd.. en gedacht dat het nog wel kon veranderen
 maar je bent hoe je bent, en ook ik kan dat niet
 veranderen.. (ik was dat ik een toverstokje had) schat
 ik hou zielsveel van je en dat zal wel nooit meer
 overgaan maar we moeten elkaar proberen te vergeten
 dat ik voor ons allebij het beste.. we doen elkaar
 steeds weer onnodig pijn, terwijl we allebij toch ~~de~~ hele
 goede mensen zijn.. lieverd ik hoop dat je ooit jesus
 zal vinden in je leven en de dingen van een heel
 ander oorpunt zal gaan zien.. nou ik zou nog wel een
 uur door kunnen schrijven maar de tranen in mijn ogen
 verblijden mij een beetje.. het ga je goed schat.

Louis.

Ik schrijf je deze brief,, Propicats vrom
Dat ik je vier,, omdat ik in een brief
mischien de dingen wat duidelijker
kan maken,, Sorry dat ik op zwart
overga maar die New beqaf het,,

Louis je vertelde mij dat ik je leven
verwoest hebt en niets van je over
had gelaten,, het spijt me heel erg,,
ik zou nooit iemand's leven kapot
willen maken,, je hebt gelijk in de
dingen die je zegt, al die idioten
dingen die ik heb gedaan kan inderdaad
wien,, je houd wien meer van mij nu,
en dat heb ik ook wel verdient denk
ik,, ik ben inderdaad een kolerewijf
voor je geweest,, terwijl je je bes-
deet,, verzichte ik het elke keer weer,
keer op keer stuurde ik alles in de
War,, en heb je keer op keer vernedert.
Ik verdien jou wien eens,, je zij me
gisteren dat al de keven dat je mij
hebt geslagen etz: nooit voor wien was
wan daar heb ik me dan nu maar bij

Waar moeten leggen, ik zal het inderdaad
 wel verdienen hebben dat wil niet
 zeggen dat ik ooit nog wil dat dat
 gebeurt, want geweld tegen een vrouw
 blijft ik fout "vinden" maar ik zal
 het wel zo bent hebben gemaakt
 dat je je zo, hebt geuit, "nogmaals
 het spijt me allemaal heel erg, dat
 met omwille dat met "nou stop",
 ik had daar inderdaad "woit wat over
 moeten zeggen" je hebt daar tevenslotte
 niets verheerlijkt gedaan, ik hoor
 dat alles goed met je blijft gaan,
 ook in de verre toekomst, maar
 dat zal wel, ik zal je met rust
 laten, en je niet meer "piepen",
 je verdient een betere vrouw dan
 mij, "echt" veel geluk,
 Renetta.

ik heb je gepiept
 om te zeggen als je
 in de buurt van je
 huis komt dat er
 een brief voor je
 in de bus ligt

P.S: als je nog eens
 aan me denkt, denk dan
 dat ik misschien een bitch ben
 maar toch heel veel van je
 hiet,

